

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 40. Met. XV

Spaliu-Oct. 5, 1935

TĒVŪ MARIJONŪ KOLEGIJOS RĒMĒJŪ SAVAITRAŠTIS

XVII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Mato 22, 35-46.

NUO metu prisitartino prie Jėzaus parisiejam, ir vienas jų, įstatymo mokytojas, jį paklausė, gundindamas jį: Mokytojau koks didžiausias įsakymas įstatyme? Jėzus jam tarė: Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela ir visa savo mintimi. Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. Antras gi į jį panašus: Mylėsi savo artimą kaip pats save. Šitiedviem įsakymais remiasi visas įstatymas ir pranašai. Susirinkus gi parisiejam, Jėzus juos paklausė, sakydamas: Kas jums rodosi apie Kristų? Kieno jis sūnus? Jie jam atsakė: Dovidas. Jis jiems tarė: Kaip gi Dovidas vadina jį Dvasioje Viešpačiu, nes sako: Viešpats tarė mano Viešpačiu: Sėskis mano dešinėje, kolei aš padarysiu iš tavo prietelių tavo kojoms suolelį? Jei tat Do-

vidas vadina jį Viešpačiu, kaip gi jis jo sūnus? Ir nėvienas negalėjo jam atsakyti nei žodžio, nei gi kas nors drįso nuo tos dienos daugiau jį klausti.

LEKCIJA

Efez. 4, 1-6.

ROLIAI: Aš, kalinys Viešpatyje, maldauju jus elgtis, kaip verta to pašaukimo, į kurį jūs esate pašaukti, visu nuolankumu ir romumu, kantrybe, meile pakenčiant kits kitą, rūpestingai palaikant ramybės ryšiu dvasios ramybę. Vienas kūnas ir viena dvasia, taip kaip jūs ir esate pašaukti į vieną jūsų pašaukimo viltį. Vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas. Vienas Dievas ir visų Tėvas, kurs stovi aukščiau už visus, visuose veikia ir yra visuose mumyse.

Šypsena

“Šypsena nieko nekainuoja, bet begalo daug duoda. Kas ją panaudoja nieko nenustoja ir kitiems gero daro. Trumpių trumpiausia šypsena kartais atmintina per amžius. Nėra tokio galingo arba turtingo žmogaus, kurs be jos apsieitų, nėra tokio vargingo žmogaus, kurs be jos nepralaimėtų. Šypsena džiugina šeimos gyvenimą, stiprina vertelgų bendrus santykius ir ugdina draugų tarpe prietelystės ryšius. Ji visuomet teikia nuvargusiems poilsio, nūsiminusiems linksmybės, nuliūdusiems paguodos, žodžiu sakant, tai prigimties vaistas kiekvienai nelaimei. Pirkti, išmaldauti, skolinti arba vogti jos ir nebegalima, nes ji tik tuomet turi reikšmės, kuomet duodama dykai. Nekurie žmonės taip vargo suspausti, kad jau nebegali šypsoti, tad, tu bročiau, nepasigailėk jiems savo šypsenos, nes kam - kam šypsena brangi, tai tam, kuris daugiau nepajėgia nusišypsoti.”

Paklausimas

Mes paklaust atėjom, Kristau, geras Dieve..
Ko kas naktį kryžiai apsiašaroja,
Ko keleiviai tylūs eina ir nueina
Už giliausių jūrų, už tamsiausių gojų..
Ak, negrįš jie, Dieve! Juos palaužė vėjai.
Akys jų susmigo į bedugnę juodą.
Pardavė jie viską alkani, išvargę —
Džiaugsmą šimtavarši, žydinčią paguodą..
Aš mačiau — suklypo jie pas seną kapą.
Topoliai palinkę kažinką kuždėjo....
Mėnuo liūdnas verkė iš dangaus mėlynės
Ir tą naktį žemėj liūdėsio prisėjo....
Ak, sakyk, keleivi, ko tu toks nuliūdes,
Ko tu vis taip žiūri į tą platų kelią, —
Gal matai ten einant žilstančią senatvę,
Gal matai jaunystės skurdžią skausmo dalią.

Mes paklaust atėjom, Kristau, geras Dieve,
Ko kas naktį kryžiai apsiašaroja,
Ko keleiviai tylūs eina ir nueina
Už giliausių jūrų, už tamsiausių gojų....

“P-is”

SĖSKIS ŽEMIAUSIOJE VIETOJE

DIEVAS yra pakvietęs visus žmones kaip svečius į gyvenimą. Žmogus nieko savo neturi; gi viską turi gavo iš Dievo gerumo. Nors žmogus turi šio-kią tokias teises, kuriomis jis geriau gali apsaugoti savo gyvenimą, bet tos jo visos teisės nepanaikina Dievo teises prieš ir mažų mažiausio dalyko. Kada žmogus sako tas arba tas namas mano, kartu jis privalo pridėti, kad Dievas jį davė ir gali jo pareikalauti kada tik Jis panorės.

Taigi neišmintinga žmogui išsitikrinti, kad jis labai turtingas ir kad jis turi nepribotą teisę prieš savo vadinamos savasties. Daug išmintingiau yra manyti, kad esi ubagas šiame pasaulyje ir kad tie visi tavo turtai ne tavo savastis bet tau paskolinti iki laikui.

Koks yra tavo brangiausias turtas šiame gyvenime? Ar ne sveikata. Ir kieno rankose gi tavo sveikata? Ar tu sergi kada nori? Ne. Tu esi svečias ir nuolatinės sveikatos džiaugsmas tau teikiamas To, Kuris tave pakvietė į gyvenimą. Jeigu tu esi sveikas, tai dėkoki Dievui, kad jis tokį didelį malonumą tau daro. Taip kaip šeimininkas bėginėja ir labai susirūpinęs, kad savo svečiams suteikus ko daugiausia smagumo, malonumo, taip ir Dievas užlaikydamas žmogų sveikatoje duoda jam progą daugiau pasinaudoti Jojo gerybėmis.

Klaidingas savasties supratimas žmonijai daug nelaimės daro. Šiomis dienomis pasaulio vadai ruošiasi prieš didelio karo, kuris, jeigu įvyks, gali paversti gyvenimą pelenais. Ar tie pasaulio vadai atsižiūri į žmonių teises gyventi? Ar jie meldžiasi prieš ramybės Viešpaties, kad Visagalis jų žmonių gyvenimą laimintų ramybe? Ar jie sėdi toje žemiausioje vietoje ir laukia iš Dievo palaimos jų šaliai?

Didžiūma šio pasaulio vadų stveriasi pirmųjų vietų, kad padidinus savo valdomos žemės ribas. Pasaulio vadams nesvarbu kraujo praliejimas; jie nepaiso vaikelių žudymo; jiems nerūpi savo žmonių laimė. Bet didžiūma iš jų nori pasirodyti pasaulio vadų pirmose vietose ir dėl to žmonija turi baisiausias karo nelaimės pergyventi.

Tas išsiauškstinimo jausmas pasireiškia ne tik pasaulio vaduose, bet to nelemto pakrypimo rasime kiekviename žmoguje, kuris nesivaldo ir nesistengia persigalėti. Išdidumas ir savęs aukštinimasi yra šaltinis visokių nelaimių. Klausyk žmonių kalbų ir štai ką girdėsi: Jonai, kada man atiduosi mano \$2,000.00. Mykolai, palauk dar metus. Pirkau naują Buicką, dabar negaliu. Tad jeigu galima Buickais važinėti, galima ir savo skolas atsimokėti.

Svetimais pinigais kartais žmonės bando save aukščiau pastatyti negu jie ištikrųjų yra. Kaip Lucipierius žmogus taria: Ir aš pasidarysiu lygus Aukščiausiam. Kam save jau taip labai keltis aukšty, jog tikrai žinai, kad tu esi nei aukščiau nei žemiau kaip Dievas yra tave pastatęs.

Pastaruoju laiku, lietuvių bedievių, socialistų ir panašių jiems ruošimu, lietuvis lakūnas perlėkė okeaną kaip jau pirmiau buvo padarę Darius ir Girėnas. Bet matyt be Dievo palaimos, nes pritrūko ir gazolino ir vos ne vos lakūnas neužsimušė strigus lėktuvui į mėdį. Lakūną Dievas apsaugojo, nes turbūt jis buvo dievobaimingas žmogus. Bet Dievas nubaudė rengėjus, nes jie per dvejus metus šūkavo, kad jie gali moksliskai įrengti lėktuvą, kurs be Dievo palaimos pakilęs New Yorke pasieks Kaurą be nusileidimo. Bet Dievas, Kurs laimino lietuvių tautą per 500 metų Katalikų Tikėjimu, nedaleido, kad bedievių planai baigtųsi garbingai.

Lindbergas perlėkė pirmas okeaną, bet jis pakrikštino savo lėktuvą šventojo vardu. St. Louis buvo jo aeroplano vardas. Ir matyt šventasis jam padėjo tą aukštą garbę atsiekti. "Viską galiu Tame Kurs mane stiprina" ir "Be manęs jūs nieko negalite padaryti," yra svarbūs Katalikų Bažnyčios principai, kurių jeigu žmogus laikosi, viskas jam sekasi. Bet be Dievo palaimos ir malonės nueina veltui ir gražiausi žmonių planai ir galvojimai.

Trečiasis lietuvių lakūno bandymas, jeigu jis atsiras, turėtų eiti Dievo palaimos keliu, tai yra, daugiau pasitikėti Dievu, o mažiau savimi.

☞ Moterystės Sakramentas ☞

VIEŠPATS Dievas leido gilų miegą ant Adomo, ir kai jis miegojo, Dievas iš jo išėmė vieną šonkaulį ir padarė moteriškės kūną. Ji buvo Ieva. Ir Dievas parodė Adomui. Ir jis tarė: "Tai yra kaulas iš mano kaulo ir kūnas iš mano kūno; ji vadinsis moteriška, nes ji paimta iš vyro. Dėl tos priežasties, vyras apleis savo tėvą ir motiną, ir laikysis savo žmonos; ir jie bus du viename kūne" (Gen. I, 23-24).

Ir Dievas sutvėrė žmogų į Savo paveikslą ir panašumą; sutvėrė juodu, vyriškį ir moterišką. Ir Dievas juodu palaimino ir tarė: "Veiskitės, ir dauginkitės, ir pripildykite žemę" (V, 28).

Čia prieš mūsų akis turime moterystės įstaigą. Tai yra vieno vyro ir vienos moteriškės vienybė dėl tikslo žmonijos dauginimui ir žemės pripildymui. Tą vienybę tarp vieno vyro ir vienos moteriškos Jėzus Kristus, mūsų Išganytojas, pakėlė į sakramento vertybę. Tačiau, ji buvo šventoji vienybė nuo pat pradžių, nes pats Dievas ją palaimino.

Tridento Santarybos katekizmas dėsto, kad moterystė, kaip "vyro ir moteriškos tarpusavė vienybė, padaryta tarp dviejų susitaikusių asmenų, verčia abu kartu gyventi visą gyvenimą." Ta vienybė yra sutartis tarp dviejų asmenų su tikrais ir tarpusaviais prižadais. Moterystė tarp dviejų nekrikštytų asmenų, taip pat yra sutartis, dėl to ir riša abu kartu gyventi. Moterystė tarp dviejų krikštytų asmenų, yra ne vien padaryta sutartis, bet kartu ir sakramentas. Apie tai Tridento Santaryba sako: "Moterystė yra tikras ir atitinkamas evangelinės teisės sakramentas, ir kurs duoda malonę." Tokį liūdymą randame Šv. Povilo gromatoje į Efeziečius: "Vyrai, mylėkite savo moteris, kaip ir Kristus mylėjo Bažnyčią ir pats save davė už ją, kad ją pašventintų, apvalydamas vandens plovimu, tarpininkaujant gyvenimo žodžiui.... Taip ir vyrai turi mylėti savo žmonas.... Todėl, žmogus paliks savo tėvą ir motiną ir laikysis savo moters, ir du bus vienas kū-

nas. Ta paslaptis (sakramentas) didelė, bet aš sakau apie Kristų ir Bažnyčią" (Efez. V, 25 ir sek.).

Tautų apaštalo žodžiuose reiškiami trys to sakramento esminės ypatybės. Materija telpa sutartį sudarančių kūnuose ir jų tarpusaviame rėdyne. Forma telpa žodžiuose, kuriais sutikimas išreiškiamas, duodant prižadą ir darant sutartį, kad būtų galioje.

Moterystės sakramentas teikia vidujinę malonę. Jis pas vedusius padaugina pašvenčiamąją malonę, kaip ir kiti sakramentai. Moterystė yra gyvųjų sakramentas, ir dėl to turi būti priimtas malonės stovyje. Taigi ir Bažnyčia prideramai reikalauja, kad vedantieji pirma eitų prie šv. Išpažinties ir priimtų šv. Komuniją per susitikiančių šv. Mišias.

Be pašvenčiamosios malonės padauginimo, tas sakramentas vedusiems teikia daug dar ir kitų malonių, kad galėtų lengviau vykdyti moterystės luomo pareigas. Jis teikia malonę, kad būtų nuolankūs ir kantrūs, kad būtų tvirti ir drąsus, kai netenka darbo, kai suspaudžia skurdas ir vargai. Jis teikia malonę, kad nugalėtų blogus palinkimus, kad turėtų viltį ligoje ir pasitikėjimą nesveikatoje. Ypatingoji pagalba duodama vedusiems, kad būtų ištikimi ir atsidaavę vienas kitam visokiame apstovose. Kartais kryželiai gali ištikti labai sunkūs ir nepakeliami, bet jų našta nepalyginama su Jėzaus Kristaus Kryžiaus sunkenybe.

Viena iš svarbiausių ir ypatingiausių vedusiųjų pareigų yra ta, būtent, vaikų atitinkamas išauklėjimas. Dėl to ypatinga pagalba reikalinga ir tą ypatingą pagalbą duoda moterystės sakramentas. Tat, daugelis malonių yra tiems, kurie prideramai priėmė tą sakramentą.

Tai buvo apaštalų tokis tikėjimas, taip mokino ir Bažnyčia ir nuo pat savo pradžių, kai Jėzus Kristus tą vienybę tarp vyro ir moters iškėlė į sakramento vertybę. Tai gal įvyko vestuvių pokylio metu Kanoje, kur Kristus palaimino ir pašventė moterystę. Apie tai gan aiškiai ir Šv. Matas pažymi: "Ką tat Dievas sujungė, žmogus te-

neperskiria” (Mat. XIX, 6). Apie tai ir Šv. Povilas kalba, kaip sakramentą, kaip viršum minėta. Taip pat mini ir Bažnyčios ankstyvieji rašytojai. Čia žvelgkime, ką Šv. Augustinas sako: “Tikrai yra, kad ne vien gimdymas, kurio vaisius yra vaikuose, ne vien skaistybė, kurios ryšys yra ištikimybė, bet taip pat, kad sakramentas taikomas tikintiesiems moterystėje, kai apaštalas kalba — “mylėkite savo moteris, kaip Kristus mylėjo savo Bažnyčią.” Suprantoma, kad to sakramento esybė glūdi tame, kad vyras ir moteris, kurie yra sujungti moterystėje, kad jų vienybė yra neperskiriama, kaip ilgai jie gyvena” (Ne Nupt. et Concup.). Ir vėl jis sako: “Moterystės vertybės kilnumas yra trieilis, būtent: 1) ištikimybė, 2) vaikai, 3) pats sakramentas. 1) Ištikimybėje reikalaujama, kad nė vienas priešingai nesielgtų suardyti moterystės vienybę; 2) vaikuose, kad jie būtų mylimi, globojami, užlaikomi, ir kad būtų jiems duotas tikybiškas išauklėjimas; ir 3) pačiame sakramente, kad moterystė nebūtų suardyta ir nė vienas, jei yra persiskyrę, kad nesijungtų su svetimu, net ir dėl vaikų gero” (De Gen. ad Lit. IX, 7, 12).

Tai toks buvo Bažnyčios mokymas apie moterystę pačioje pradžioje, toks yra mokymas ir šiandien, nors ir nepatinkamas tiems, kurie norėtų pamiršti Dievą ir Jo įsteigtą Bažnyčią.

Katalikai, kurie įstojote į moterystės luomą ir priėmėte tą sakramentą, be abejonės, darėte taip, kaip ir Kristus, Dangiškasis Sužadotinis. Vedusių katalikų gyvenime taip turi ir būti. Kaip Dieviškasis Sužadotinis davė Jo Sužadotinei, Bažnyčiai, Savo tiesą, Savo meilę, Savo malonę, Savo nuopelnus, Savo Kūną ir Kraują Šventoje Komunijoje, iš kurios vienybės Dievo vaikų gyvenimas duodamas daugeliui, panašiu būdu taip pat krikščionis jaunavedis duoda savo sužadotinei savo priesaiką, savo meilę, ir su ja dalinasi visomis gėrybėmis. Ir iš krikščionio vyro ir krikščionies moteris vienybės Bažnyčia auga skaitlingesnė nariais, o Dangus apgyvendinamas šventaisiais, jei moterystės priesaika tarp vyro ir žmonos yra sąžiningai ir ištikimai užlaikoma.

Švenč. Panelės Marijos Rožančiaus Šventės Liturgija

Istorinės žinios

Šioji maloni šventė įvesta Dievui padėkoti už visas malones gautas šv. Rožančiaus maldomis. Dėkojama Dievui, kad Dievo Motinos užtarimu, gelbėjo nuo išvidinių ir išorinių priešų; dėkojama ir už suraminimus, šia malda gautus. Šv. Rožančiaus malda įvesta šv. Dominiko; bet tuomet ne tokia buvo kalbėjimo forma, kaip dabar. Dominikonų ordinas rūpinosi šios maldos platinimu. 1470 m. buvo įsteigta pirmoji šv. Rožančiaus brolija. Vėliau ordinas visur jas išplatino. Dominikonų vienuolynų buvo ir Lietuvoje (Seinuose, Virbaly, Liškiavoje, Raseiniuose, Kaune, Vilnų ir k.), dėl to iš senovės veik visi mūsų žmonės kalbėjo tą maldą ir priklausė šv. Rožančiaus brolijoms. Šešioliktoje šimtmečio turkai gresė Europai ir drauge krikščionybei. Šv. Rožančiaus brolijos karštai meldėsi, kad musulmonai būtų nugalėti, ir didis turkų pralaimėjimas jūrose ties Lepantu 1571 m. spalio 7 d. skiriamas Dievo Motinos pagelbai. Pijus V paskiria šiai dienai šventę, “Festum B. M. V. de Victoria.” Gregorius XIII 1573 m. skiria šv. Rožančiaus šventei pirmąjį spalio mėn. sekmadienį. Rožančiaus iškilnę leido švesti tik tai ten, kur bažnyčioje yra Rožančinės koplyčia ar altorius. Kur to nebuvo, ten buvo tik minima šventė: Fest. B. M. V. de Victoria. Antrą kartą nugalėjus turkus 1716 m. Klemensas XI įsakė visai Bažnyčiai švesti šv. Rožančiaus iškilmes, kaip padėkos šventę už išgelbėjimą krikščionybės nuo priešų ir už jų nugalėjimą. Leonas XIII sunkiais laikais šiai šventei duoda naujus liturginius tekstus ir pakelia ją į aukštesnį rangą (2 el.). Pats labai gerbė rožančiaus maldą, jai pasitikėjo ir pakartotiniais raštais ragino visus katalikus ją mėgti ir ypač sunkiais laikais ja pasitikėti. Žmonės šv. Tėvo uoliai raginami, šią maldą labiau pamilo. Dabar visas spalio mėnesis ypatingu būdu šiai maldai yra paskirtas. Ji kalbama prie atdaro tabernaculum ir baigiama švenč. palaiminimu.

“MANE PALAIMINTA VADINS VISOS KARTOS”

PRIEŠ 2,000 metų, tolimoj šaly, užmirštam miestely, neturtinga mergaitė pranašauja sau garsią ateitį — *nuo dabar visos kartos vadins mane palaiminta!* Rodos, nesuprantama, — jauna, negarsi mergaitė taip daug sau žada. Kaip gali drįsti? Bet išsipildė jos pranašavimas. Praėjo šimtmečiai, neužmiršta ta mergelė, nuo krašto iki krašto skamba jos garbė. Jai giedama giesmės ir himnai, jai maldos nemiršta žmonių lūpose, jos vardas visur minimas, o jos meilė dega kilniose širdyse. Jos garbei leidžiami laikraščiai ir rašomos knygos, jai statomos bažnyčios ir švenčiamos šventės. Nekalta ta mergelė, lyg vandens lelija, ir tyra, kaip ryto rasa. Jos vardas ausyse, lyg puiki muzika, jos vardas širdyje, lyg degantis laužas. Jos vardą išgirdus, apima džiaugsmas. Stebuklingas tas vardas, o skamba jis — **MARIJA**.

Marija garbinama žemėj. Jai lenkias visi. Mariją garbina dangus. Ji iškelta virš visų angelų ir šventųjų. Šiam ašarų klony visiems Ji brangi. Jos paveikslai puošia katedras ir koplyčias, puošia turtuolių salionus ir vargšų bakūzes. Jai lenkias karaliai nusiėmę vaikikus. Jai lenkias nepajudinami galiūnai, pagarbiai nusvyra ir mokslinčiaus galva. Į Mariją žiūri nekalti vaikeliai — “Tu mūsų geroji Motina” — jie meldžias. Marijos šaukias pasaulio audrų blaškomas jaunuolis — “Aušros žvaigžde, neapleisk manęs” — jie prašo. “Pana Skaisčiausia, neleisk mano skaistybės lelijai svysti” — šaukiasi taurusis jaunimas. “Nusidėjėlių Gynėja, būk man gailestinga” — nedrįsdamas akių pakelti meldžiasis vargšas nusidėjėlis. “Ligonių Sveikata, argi leisi man mirti, kai aš dar taip trokštu gyventi!” — šaukias vargo prispaustasis. Kiekviename reikale šaukiamasi Marijos, prižadama Jai meilė. Ir visus Ji išklauso, neatstumia nė vieno.

Liūdna buvo žemėj, kol nebuvo joje Marijos; naktis dengė pasaulį, kol aušra patekėjo. Bet štai, lyg erdvėj aušrinė, nušvito skaisči žvaigždė: gimė Marija, džiaugsmu pripildė visų širdis, nušluostė ašaras, pakėlė jausmus.

Daug garsių žmonių gimė ir prieš Mariją, daug pragarsėjo didžiais užkariavimais, pasižymėjo mokslu, daug genijų įamžino savo vardus žmonijos istorijoje. Jie irgi gimė, bet gimė ne džiaugsmo atnešdami pasauliui, bet liūdesio. Jie verkė gimę, nes ašarų klonin atėjo. Žemės vargų jie nemąžins, bet dar didins. Nėra džiaugsmo, nes Dievo priešas gimė su nuodėme, blogais palinkimais. Marija gi priešingai, pasaulin atnešė džiaugsmo, nes Ji ne Dievo priešas, bet nuo pradžios Dievui miela, pilna malonės ir palimos, gimė su palinkimais į Dievą, kurs į Ją tarė: *Nuo dabar visos tautos vadins Ją palaiminta!*

Nors karaliai ir galiūnai gimė, bet neįstengė jie paguosti suvargusio, nemokėjo nušluostyti ašarų verkiančiam, neužkariavo žmonių širdžių. Marija, ta menka mergaitė, nuramina visus, nušluosto ašaras, pakeilia jausmus. Ji gydo stebuklingu balzamu opiausias žaizdas. Ji myli visus be galo. Ji rūpinas, neapleidžia nė vieno, todėl pavergė Ji visų širdis ir mintis ir gyvenimą. Pats Dievas Ją išrinko ir iškėlė dėl didžiųjų uždavinių, dėl nepaprasto pašaukimo. Todėl garbinama Ji žemėj, todėl lenkiasi Jai tautos, todėl džiaugiasi pasaulis Jos gimimu.

Kai sugaus Marijos šventovės Šiluvoj varpai skelbdami Nekaltai Pradėtosios Mergelės gimimą, kelsim ir mes širdis prie Jos ir sveikinsim: “*Sveika Marija!*”

“P-is”

Vasarinės Laimės Sapnavimas

Sirpo gražios dienos,
Juokės saldį laimė,
Ir šūkavo džiaugsmas
Žaliajame kaime....
Lenkia dabar galvą,
Sunkią, švino pilną,
Nes negrižta laimė,
Kaip upelio vilnys....
Bet žinau, kad buvo
Laimė vasarinė,
Ir žinau, kad gražų
Sapną ji supynė....

“P-is”

SEMINARIJOS AIDAI

Užuojauta

Reiškiame savo giliausią užuojautą klierikui Andriui Naudžiūnui M.I.C., mirus jo mylimam tėveliui.

*Seminarijos Vyresnybė ir
Jo Draugai Aukslėtiniai.*

Rėmėjų Išvažiavimas

Rugsėjo 22 d., Marijonų Ūkyje, Hinsdale, Ill., įvyko Kolegijos Rėmėjų išvažiavimas, piknikas. Šiame išvažiavime suplūdo nemažas žmonių skaičius. Šiame suvažiavime įvairių kolonijų rėmėjų sudėta nemaža darbo, prisirengimo bei rūpesčio. Juo labiau pasitaikė giedri diena, kas irgi daug kuomi prisidėjo prie žmonių pritraukimo ir didesnio dienos pasisekimo.

Diena pradėta seminarijos koplyčioje iškilmingomis šv. Mišiomis, kurias atlaikė Provincijolas kun. J. Jakaitis M.I.C. Jam asistavo kun. A. Morkūnas M.I.C. — diakonui ir klierikas T. Poška M.I.C. — subdiakonui. Pamokslą pasakė pats celebrantas kun. Jakaitis, kuris bendrais bruožais apibūdino Marijonų atgimusį gyvenimą. Ypačingą dėmesį kreipė į Marijonų istoriją Amerikoje, kur Tėvai Marijonai trumpu laiku spėjo plačiai išsivystyti, taip jog dabartiniu laiku siekia beveik visus Amerikos lietuvių sluoksnius. Tėvai Marijonai veda savą lietuvišką High School ir Kolegiją, daug kuomi prisideda prie vienintelio lietuviško katalikiško dienraščio "Draugo" leidimo, leidžia savą tikiškinio turinio savaitraštį "Laiivą," aprūpina kelias lietuviškas parapijas ir t. t. Dievo Apveizda tikrai laimino ir laimina Tėvų Marijonų pastangas ir darbuotę. Tat galima tikėtis, jog su Dievo palaima ir geraširdžių aukomis bus galima šį šventą darbą ir toliau varyti.

Šv. Mišių metu giedojo rinktinis klierikų choras. Vėliau dieną, teko išgirsti kaip kurie žmonės reiskė savo pasigerėjimą gražiu, jaudinančiu klierikų giedojimu. Pamaldose, kurios įvyko dar prieš pietus, dalyvavo skaitlingas, kuklus žmonių skaičius.

Pamaldoms užsibaigus, vieni žmonės (greičiausia pirmas jų atsilankymas seminarijon) apžiūrėjo ir išvaikštinėjo po semina-

rijos rūmus, kiti gi nusiskubino į Marijonų ūkį, kame piknikas visu smarkumu buvo varomas. Beveik kiekviena Čikagos kolonija ten turėjusi savą stalą, savų darbininkų. Pasirodė, jog žmonių suvažiuota iš Brighton Parko, West Side'ės, Bridgeport'o, Aštuonioliktos, Roseland, Cicero, Town of Lake ir kitur. Judrumas varėsi visą dieną. Vieni atvažiavo, kiti jau gerokai pasilinksminę išvažinėjo. Taip per visą dieną, žmonės apsimainydami aplankė Marijonų ūkį ir seminariją ir savo skatiku prisidėjo prie kilnaus darbo.

Vakarop jau žmonės ėmė skirstytis. Pilni gražių išpūdžių bei atminimų išvažinėjo kiekvienas į savo koloniją.

Tėvai Marijonai taria nuoširdžiausį padėkos žodį pirmiausia Kolegijos Rėmėjų Čikagos Apskričiai, kuris šį išvažiavimą surengė; širdingą ačiū visiems darbininkams, kurie savo pasidarbavimu bei triūsu padarė pikniką galimu ir pasekmingu. Pagaliaus širdingą ačiū tiems, kurie savo atsilankymu ir skatiku parėmė šį kilnų, sunkų darbą.

Svečiai

Pastaromis dienomis seminarijon lankėsi Roseland'o lietuvių parapijos klebonas kun. J. Paškauskas ir iš Lietuvos atvykęs svečias kun. P. Lunksis, kuris dabartiniu laiku speciale misija lankosi Amerikoje.

Rugsėjo 19 d., lankėsi Kenosha, Wis. lietuvių parapijos klebonas kun. Andriušis M.I.C., kuris vedamais reikalais atvykęs į Čikagą, malonėjo užsukti ir seminarijon.

A. M.

Marijonų Kolegijos Rėmėja

A. † A.

AGOTA MARCELIONIENĖ

mirė rugsėjo 21 d., Boston, Mass.

Tėvai Marijonai atlaikys spalio 7-8 d. už jos sielą dvejus šv. Mišias.

Malonėkite visi Marijonų Kolegijos Rėmėjai-jos sukalbėti po dalį Rožančiaus ir šiaip pasimelsti už ją, kad Dievas būtų jai gailestingas.

DEŠIMTYS TŪKSTANČIŲ SVEIKINO POPIEŽIAUS ATSTOVĄ CLEVELANDE

Nuotrauka padaryta Šv. Jono katedros, Cleveland, O., priešaky. Minių minios sveikino ir iš geležinkelio stoties procesionaliai lydėjo į katedrą nuvykusį ten į krašto Eukaristinį kongresą Šventojo Tėvo atstovą Jo Eminenciją kardinolą Hayes, New Yorko arkivyskupą. (Acme Photo.)

* * * * *

CLEVELAND, O.

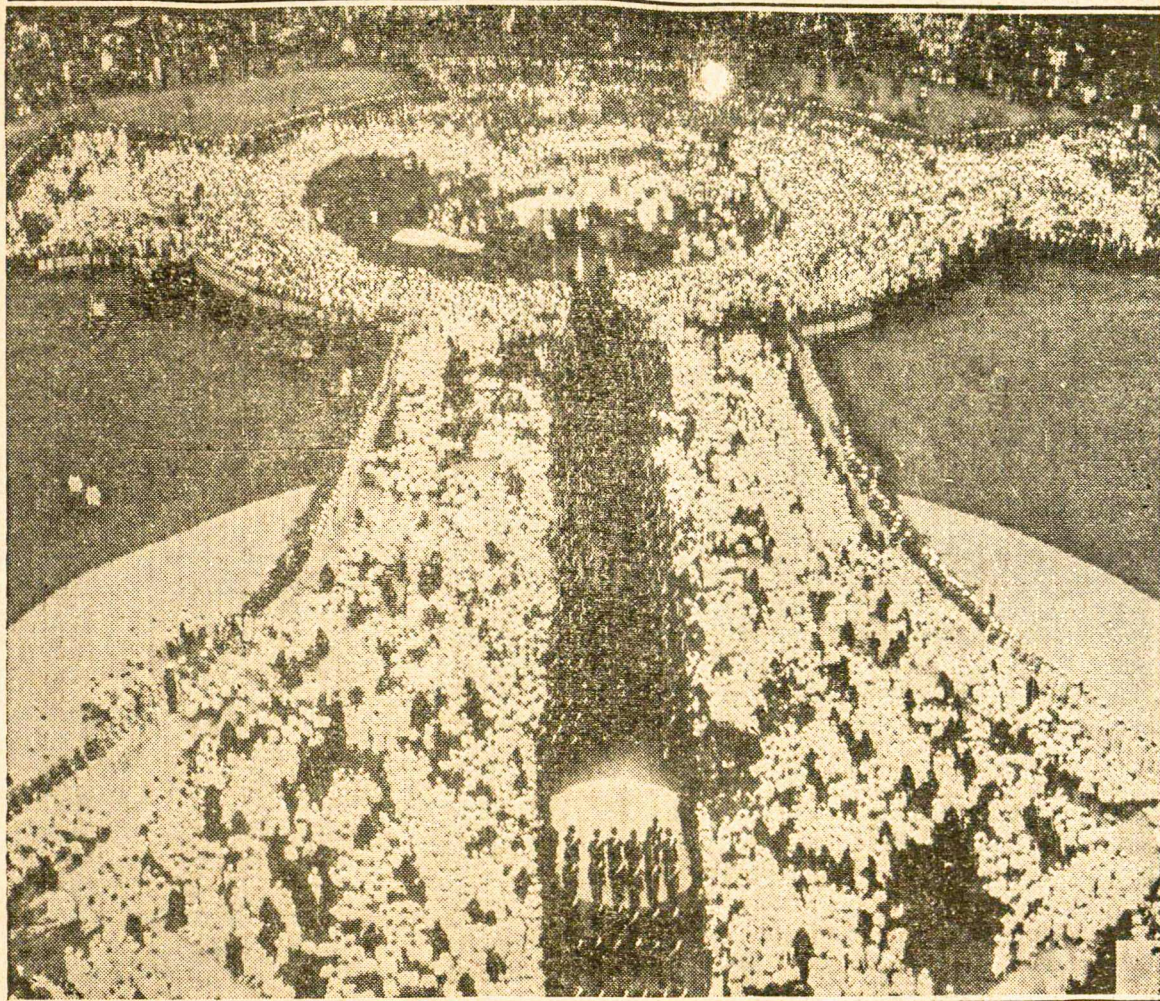
Vyskupas J. Schrembs, D.D., taip aiškina apie Eukaristinių kongresų rengimą:

Laikas nuo laiko katalikų Kristaus Bažnyčia per turinčius joje autoritetą šaukia tikinčiuosius, kad visi bendrai pagarbintų Tą, Kurs mistiškai randasi Švenčiausiam Eukaristijos Sakramente. Vyskupų, kunigų ir tikinčiųjų šie bendri susirinkimai yra pavadinti kongresais, kurie yra dviejopi: tarptautiniai ir nacionaliai (kurio nors vieno krašto). Tarptautiniai kongresai yra, jei

juose dalyvauja viso pasaulio Bažnyčia. Gi jei rengiami tik vienam kuriam krašte, yra vadinami nacionaliais kongresais.

Kai kas, rasi, galėtų klausti, kokiais sumetimais šin kongresan renkasi maldininkai iš visų šio krašto dalių? Teisybė, mes galime garbinti mūsų Viešpatį nuosavu privačiu keliu, bet tas pavienumas nepakankamas. Pirm visako mes visi esame Kristaus mokintiniai ir kaip toki privalome su žodžiu ir darbais demonstruoti Katalikų Bažnyčios tiesas, lygiai ir savo įsitikinimus.

EUKARISTINIO KONGESO DALYVIAI SUDARO GYVAJĄ MONSTRANCIJĄ

Ši gyvoji monstrancija — iš 20,000 maldininkų sudaryta Clevelando stadijume baigiant Eukaristinį kongresą, kad tuo būdu išklausiš Šventojo Tėvo kalbos per radiją ir gavus apaštališką palaiminimą. (Aeme Photo.)

* * * * *

Nerasi geresnės priemonės, kad įrodžius kitiems mūsų nuoširdumą, kaip bendrai iškilmingu būdu demonstruojant mūsų karštą meilę ir adoraciją Karaliui Eukaristijoje.

Žmogus turi kūną ir sielą, o angelai yra skaisčios dvasios. Angelai gali garbinti ir adoruoti amžinąją Meilę — Dievą, savo dvasiniu būdu. Žmogus gi, kuris turi medžiaginį kūną, negali prilygti angelams, negali taip kaip angelai adoruoti Dievą.

Ir, štai, iš to žvilgio mūsų Viešpats įeina į mūsų — žmonių, širdis ne tik kaip

dvasia, bet dar ir duonos pavydalu ir tuo būdu pasileika mumyse, jei esame malonėje ir to verti. Mūsų akys mato substanciją (duoną), o sielai tenka misterija: Liežuvis junta dangiškos Duonos skonį, o siela jaučia mūsų Viešpaties esimą.

Nė koku kitu išoriniu, ar viduriniu aktu žmonės negali taip karštai adoruoti Dievą, kaip kad Eukaristiniu kongresu — gausingu bendru tos rūšies suvažiavimu. Tad kiekvienam turėtų būt suprantama, kokiais tikslais yra daromi šie kongresai.

1085252

Po šv. Panos Marijos kojų yra kartais mėnulis (delčia) ir ant jo užsivyniojęs žaltys. Ką tai reiškia?

V. R.

Mėnulis nuolatos mainosi: jis pranyksta, vėliau pasrodo jo kraščiukas, kuris pamaži auga. Jis užauga į pilną ritulį. Vėliau dyla ir nyksta.

Mėnuliui panašus yra žmogus, kuomet jis leidžia žalčiui (velniui) save apsiausti. Žmogus žalčio prigautas, per nuodėmę kartais visiškai užtemsta, kartais dar kiek ne kiek Dievo malonės jam šviečia; kartais jis krypsta vienon pusėn, po kiek laiko -- kiton.

Nieko panašaus nebuvo su Švenčiausią Pana Marija. Ji visuomet išbuvo "malonės pilna." Ji niekuomet neatsimainė. Žaltys (velnias) ant jos niekuomet neturėjo jokios valdžios. Todėl tai mėnulis ir žaltys yra po jos kojomis: ji yra žalčio ir visokio mainymosi nugalėtoja.

Nešioju škaplierinį medalikėlį, bet nežinau, ar ant jo uždėti karmelitų atlaidai? Kaip misijonierius šventino, rodos, neminėjo apie karmelitų atlaidus. Kas man daryti?

V. R.

Paprastai misijonieriai pirmiausia karmelitų atlaidus deda ant skaplierinių medalikėlių, nes beveik visi lietuviai katalikai į tą broliją yra įsirašę. Galimas daiktas, kad ir ant tavo medalikėlio tie atlaidai uždėti. Bet, kad neturėtum abejonės, tai progai atsitakius, duok misijonieriui, ar klebonui, jei, jis į tą broliją įrašinėja, kad ženkle kryžiaus tuos atlaidus uždėtų.

Aš turiu šv. Teresės paveikslėlį su jos rūbo gabalėliu, uždarytu po tokia popiera kaip stiklas. Ar galima tokią relikviją bučiuoti ir ar yra už tai atlaidai?

V. R.

Galima bučiuoti tokią relikviją, bet ar už tai yra atlaidai, tai negaliu pasakyti. Greičiausiai, kad nėra atlaidų. Relikvija teikiama, kad sužadintų karštesnę pamaldumą į tą šventąją ir uolesnę prašymą jos pagalbos pas Dievą.

Kaip tai yra, kad kunigas krikštija protestantą, kuomet jį priima, jam atsivertus, į Katalikų Bažnyčią, jei tas protestantas buvo vertai pakrikštytas jo bažnyčioje?

V. K.

Jei prôtestantas savo tikėjimo bažnyčioje buvo tikrai ir gerai apkrikštytas, tai negalima jo krikštyti, jam atsivertus, ir priimant jį į Katalikų Bažnyčią. Nes nežiūrint to, kas suteikė Krikšto Sakramentą, jo negalima pakartoti, jei jis buvo suteiktas tikrai, vertai ir tinkamai pagal Bažnyčios intenciją.

Bet kadangi vienas protestantų sektas netiki į Krikšto Sakramentą ir nepripažįsta jo reikalingumo, kitos vėl vartoja jį tik kaip kokią tuščią, išorinį formą, tai dėl atsargumo ir tikrumo atsivertusiems protestantams Krikštas yra pakartojamas, bet dažniausiai *sąlyginiai*, tai yra, katalikų kunigas, krikštydamas tokį protestantą, nesaiko, kaip paprastai "Jonai, ar Petrai aš tave krikštiju," bet šiaip kalba "Jonai ar Petrai, jei tu dar nesi apkrikštytas, tai aš tave krikštiju....."

Tuo būdu, jei tas protestantas nebuvo visiškai krikštytas, arba jo pirmasis krikštas buvo dėl ko nors negeras, tai jis dabar gauna Krikšto malonę. Jei krikštas buvo geras, tai šis antrasis krikštas nieka neduoda.

Jei mane vargina nešvarios, priešingos skaištybės dorybei, mintys, bet aš jomis neužsiimu ir stengiuosi mintyti ką nors kitą, ar turiu pareigą pasisakyti tai savo išpažintyje?

Veron.

Jei taip nuo tų minčių giniesi, tai neturi jokios tikros pareigos jas sakyti išpažintyje, nes jos nėra nuodėmėmis; vienok, jei jos dažniau tave puola, tai yra *naudinga* pačias tas pagundas išpažinti, nes tuomet jos silpnėja ir net nekuriama laikui atpuola.

DIEVAS IEŠKO

*Siandien, jei išgirstumėte Jo balsą,
nekietinkite savo širdžių."*

(ps. 94, 8.)

IMK ir skaityk. Imk ir skaityk! — pradėjo ritmingai kartoti vaiko balsas atėjęs iš kaimyninio namo.

Didysis retorikos profesorius jau iki šiol kankinamas vidinio neramumo išbalo ir sudrebėjo: Kas tai galėtų būti? Ar tai yra dainelė, kurią šalies berniukai ir mergaitės įpratę dainuoti? Ne! Jis neatsimena. Jis niekada nebuvo jos girdėjęs!...

Tuojuo, kaip pagal dievišką įsakymą, atsikėlė nuo žemės ir neramus nubėgo į aikštę, kurioje sedėjo Alypijus ir kur jis buvo palikęs šventojo Pauliaus laiškų. Drebančia iš didelio susijaudinimo ranka atvertė knygą, ir pirmoje eilutė, kuri atsivėrė prieš jo akis, buvo: "Apsivilkite jūs Viešpačiu Jėzumi Kristumi ir nesirūpinkite kūnu geidulionų patenkinti." Perskaitė ir suakmenėjo. Šventojo apaštalo žodžiai betarpiškai lietė jį patį ir lyg pirštu parodė dabartinį jojo kelią, kuriame jis stovėjo.

Paženklino parašą ir užvertė knygą. Jo šurpas jau buvo praėjęs. Didelė ramybė užliejo jo sielą: viskas buvo baigta! Garsusis Kartaginos oratorius Aurelijus Dievo malonei buvo laimėtas, geriau sakant, plėšte išplėstas iš pragaro nagų.

— Kam mes gyvename žemėje, — paklausė, žmonos priprašytas pamokyti katekizmo dukrelę, tėvas ir pats mustebo dėl tokio klausimo. Jis sau jo dar niekada rimtai nebuvo pasitęsęs.

— Kad Dievą garbintume, jam tarnautume ir po mirties nueitume į dangų, — atsakė mergaitė net nesusėjęs tėvui pa- baigti klausimo.

Jis surimtėjo. Mažos dukrelės atsakymas padarė didelį įspūdį. "Koks gi yra žmogaus gyvenimo tikslas?" — įstrigo į jo galvą klausimas ir jau nebedavė ramybės. Ir toji viena mintis — ypatingas Dievo paraginimas, sugražino vieną sielą į tikrąjį kelią ir Katalikų Bažnyčiai davė antrąjį Paulių - Papinį.

Vienas Liono protestantas, rašo Moduitas, dažnai pajusdavo norą pereiti į Katalikų Bažnyčią, bet vis neprisiversdavo tą

garbingą žygį atlikti. Vieną dieną eidamas gatve pamatė priešais ateinantį kunigą su šv. Sakramentu. Nenorėdamas su juo susitikti, jis greitai pasuko į kitą gatvę. Ir čia jis pamatė tą patį kunigą. Tada jis įėjo į atvirą kiemą, kur kaip tik įėjo ir kunigas su šv. Sakramentu. Keistuolis slapukas greitai įėjo į pirmąjį namo aukštą. Ir kunigas paskui jį. Tas palipėjo į antrąjį. Ir kunigas seka jo pėdomis. Taip švenčiausias niekur nebeatstojo nuo bėgančio protestanto. Radęs atviras duris, įsmuko į kambarį, kur gulėjo mirštas ligonis ir pas kurį kunigas ir buvo pakviestas. Tik dabar protestantas pasijuto nugalėtas sekusios jį Dievo malonės, puolė ant kelių prieš Kristų šv. Sakramente ir su ašaromis dėkojo už tokį įstabų jo atvertimą.

Panašių, o labai dažnai ir dar nuostabesnių atsitikimų būna kiekvieno žmogaus gyvenime. Bet žmonės apakę nuo klaidingos pasaulio šviesos jų nepastebi ar nenori pastebėti. Dievas ištiesę be ribų numylėjo pasaulį; Jis savo Sūnų atsiuntė į žemę baisesiai kryžiaus kančiais už žmones; Jis nepaigaili dažnai nė didžiausio stebūklo žmogui gražinti į tiesos kelią, jei Jo Išmintis pramato nors truputėlį žmogaus geros valios pasitaisyti, atsiversti. Kiekvienas, atydziau pažiūrėjęs į savo gyvenimą pastebės paslaptinę ranką, kuri visokiais būdais ir priemonėmis stengiasi kiek galima labiau pakreipti jį į gerąjį pusę. Bet žmogus, patkęs į nuodėmės vergiją tikrai apanka ir apkursta. Jis nebegirdi nei sąžinės balso, nei nebemato kartais ir labai ryškių Dievo siųstų įspėjimų. Skaudus bus jo pabaudimas. Ateis laikas, kada jis į savo darbus negalės pažiūrėti dar labiau, kaip kad išėjęs iš tamsaus kambario į saulę.

Kaip dėkingas žmogus yra tam kuris išgelbėjo jį skestantį siaurioje upėje. Kaip gi reikėtų dėkoti Dievui, kurio rūpestis žmonėmis perviršija visų geriausių tėvų rūpesčius mylimaisiais savo vaikais! Tad "jei išgirstumėte Jo balsą, nekietinkite savo širdžių," bet parodykite didžiausią pagarbą ir pareikškite nuoširdžiausią padėką Tam, kuris dėl mūsų išganymo sekioje sekioja mus su savo malone.

J-as P-as.

Katalikų Pasaulyje

ALBANY, N. Y.

New Yorko valstybės vyriausias prokuroras J. J. Bennett Jr., nusprendė, kad valstybės viešosios gerovės valdininkai privalo rūpintis parapijų mokyklų vaikais. Privalo jiems parūpinti knygų, apavų ir drabužių, kad vaikai negalėtų paneigti valstybės privalomojo švietimo įstatymo.

VATIKANAS.

Riese, Treviso provincijoje, atidengtas ir pašventintas paminklas garbingojo Popiežiaus Pijaus X atminimui. Šįmet birželio 2 d. buvo ten iškilmingai minimos Pijaus X 100 metų gimimo sukaktuvės.

Dalyvavusieji paminklo atidengimo iškilmėse prisiuntė Šventajam Tėvui XI savo sūnišką ištikimybės paraišką. Šventasis Tėvas pasiuntė atsakymą, laimindamas visus iškilmių dalyvius.

MOBILE, Ala.

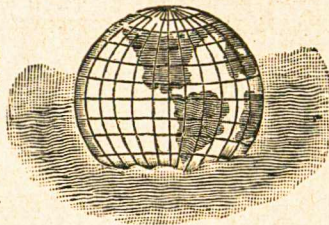
Šių metų "Vajus atgaivinti atšalusius katalikus" Mobile diecezijoje parodo gražius rezultatus — 1,017 atšalėlių grįžo prie Sakramentų. Šią žinutę praneša J. E. Thomas J. Toolen, Mobile vyskupas.

ROMA.

Italijos vyriausybė prašė Vatikano, kad Romos apsaugai nuo puolimų iš oro sutiktų užgesinti visas šviesas Vatikane, jei tas būtų reikalinga. Sakoma, Vatikanas sutiko kooperuoti.

Kun. Nieuland, darydamas bandymus su acetylimi, surado būdą, kaip pagaminti gumą iš anglies ir žibalo. Tas būdas jau praktiškai išbandytas ir Amerika gali pasigaminti gumos visiems šalies reikalavimams. Šiuo būdu pagaminta guma kai kuriais atžvilgiais esanti geresnė kaip tikroji guma. Automobilių padangos iš tos dirbtinos gumos nešiojasi lygiai kaip iš tikrosios gumos.

Vatikano atstovas Lietuvai mgrs. Arata konsekruotas arkivyskupu.

PITTSBURGH, Pa.

Apaštališkas delegatas U. S. Jo Ekse. arkivyskupas A. G. Cognani su laiškų kreipė pas vietos vyskupą Jo Ekse. H. C. Boyle, kurs yra NCWC. (Krašto Katalikų Gerovės Konferencijos) spaudos departamento pirmininku. Apaštališkas delegatas ragina, kad šio krašto katalikų spauda pilnai paremtų Tarptautinę Spaudos Parodą Vatikane.

Minima paroda bus atidaryta 1936 m. nuo bal. 1 d. iki spalio m. 31 d. Paroda atvaizduos katalikų spaudos augimą ir pažangą visam pasauliui. Šventasis Sostas, sako delegatas, visais laikais, kaip seniau, taip šiandien, nurodo katalikų spaudos didelį reikšmingumą ir ragina, kad katalikų spauda dar daugiau būtų palaikoma ir platinama.

Kunigas Charles E. Coughlin, garsusis radio kalbėtojas, pradės vėl kas nedėdienį radio kalbas, pradėdant nuo lapkričio 3-čios dienos.

TRIVANDRUM, South India.

Iš viso 986 atsivertimų, skaitant jacobitus, protestantus ir pagonis per vieną birželio mėnesį, yra katalikams džiuginanti žinėlė.

ARGENTINA.

Šalčiams staiga suspaudus ligi minus 3 laipsnių, žmonės ginasi kaip išmano. Dažniausiai kurenama anglimis nesklاندžiai uždaromose ir perkeliomose geležinėse krosnyse. Nuo to pasitaiko nemaža apgaravimų. Aukų yra buvę ir lietuvių tarpe.

TEZPUS, North India.

Du jaunikaičiai, Paulius ir Zacharias, abu 15 metų amžiaus, atvertė į katalikų bažnyčią kelis kaimus. Po dienos darbo juodu eina po kaimus mokindami pagonis. Savomis rankomis jie pastatė bažnytelę, kur nauji krikščionys susirenka ir bendrai kalba maldas.

CLEVELAND, O.

Daugiau kaip 150,000 maldininkų susirinko rugs. 25 d. vidunaktį išklaudyti iškilmingų pontifikalinių Mišių stadijume. Prie kitų 20 altorių kunigai laikė Mišias ir apie 50 kunigų dalijo šv. Komuniją.

Rugs. 26 d. rytą buvo moterims Mišios taip pat stadijume. Dešimtys tūkstančių Eukaristinio kongreso maldininkų dalyvavo šiose pamaldose.

Popiet įvyko įspūdinga Eukar. Kongreso procesija, dalyvaujant minių miniomis. Procesijai buvo surengta gyvoji monstancija iš 20,000 maldininkų.

Tačiau minių suplūdimas prasidėjo pasibaigus procesijai, kad girdėjus per radiją ir pelnius Šventojo Tėvo palaiminimą, skiriamą kongreso dalyviams. Pilnutėlis stadijumas buvo žmonių, o tikra jūra aplinkui stadijumą.

Policijos viršininkas apskaičiuoja, kad buvo apie 200,000 žmonių. Clevelandas dar nebuvo turėjęs tokio milžiniško žmonių suplūdimio.

NEW YORK.

Katakiškios mokyklos New York'o arkidiecezijoje, kurių yra 288, turi daugiau kaip 100,000 vaikučių mokinių, ir maždaug 20,000 aukštesnėse mokyklose. Brooklyn'o diecezijoje yra 212 parapijinių mokyklų ir 43 aukštesnių mokyklų.

ST. LOUIS.

J. E. Amleto Giovanni Cicognani nuširdžiai pasveikino ir pagyrė Tretininkus Šv. Pranciškaus.

MEXICO.

Meksikos universitetas uždarytas neribotam laikui, nes studentai per daug ėmė maištauti, pasiskirstė į katalikus ir radikalus. Antra — universitetas nebeturėjo ir reikiamų išlaikymui fondų.

MILWAUKEE, Wis.

J. E. James A. Griffin, vyskupas iš Springfield, Ill., ir J. E. Christian H. Winkelmann, vyskupas iš St. Louis, bus konsekratoriais, kuomet d. g. kunigas Aloysius J. Muench, vyskupas - elektas iš Fargo bus konsekruojamas spalį 15 d.

NEW HAVEN, Conn.

Daugiau kaip 2,000 žmonių susirinko prie pašventinimo šv. Antano mokyklos, kuri yra pirmoji italų parapijinė mokykla Connecticut valstijoje. J. E. vyskupas Maurice F. McAuliffe iš Hartford'o pašventino kertinį akmenį.

NEW YORK.

Šios arkivyskupijos antras vyskupas John Cardinal McCloskey, kuris buvo pirmas Jungtinių Valstybių kardinolas, mirė 50 metų atgal (spalį 10 d., 1885).

MŪSŲ DARBAI

TT. Marijonų Rėmėjų Piknikas Gražiai Pasisekė

Surengtasis TT. Marijonų Rėmėjų piknikas, įvykusių Marijonų ūkyje kopuikiausiai pasisekė. Suvažiavo žmonių iš Čikagos ir apylinkių. Matyta piknike gerai žinomi TT. Marijonų rėmėjai kunigai: Tėvelis Vaitukaitis ir Tėvelis Paškauskas.

Visų gerai pasidžiaugta, gražiomis min timis pasikeista, maloniai pašnekučiuota. Žodžiu sakant, viskas košauniausiai nusiteikta.

Labai malonu ir džiuginančiu matyti, kaip mūsų gerieji Rėmėjai darbuojasi, kad mums padėjus mūsų reikaluose.

Pikniko ruošimui pasidarbavo šios kolonijos ir asmenys:

West Saidės kolonija, kurioje darbavosi Jonas Kulikauskas, Jonas Stumbris, Povylas Ribickas, Vaclavas Brazauskas, Antanas Fabijonas, Radzevičius, Povylas Joceius, Kazimieras Tėmkus, Mykolas Legeckis, Jieva Šaulienė, Veronika Ribickienė, Elena Aleknienė, Emilija Pocienė, Ona Aleknaitė ir Adelė Aleknaitė. Troką parūpino p. Fabijonaitis. Iš viso Westsaidės kolonija piknike padarė \$24.45.

Brighton Parko kolonijos darbuotojai buvo Marijona Navickienė, Pranciška Vaičikaduskas, p. Bambalienė, Teklė Kalinauskienė, Teklė Norbutienė, p. Atroškienė, Jieva Rudienė, Ona Aleknienė, Ona Alekniūtė; Albertas Ribickas ir p. Gubista. Pelno padaryta \$67.78.

Bridgeporto kolonijoje pasidarbavo Lab

darių 5-toji kuopa ir p. Dimša ir p. Gudrevičius. Pelno padaryta \$30.68.

Stanulių šeima ir p. Liudvika Gerauskas piknike taipgi pasidarbavo. S. Gaveus parūpino troką.

Pasidarbuota gražiai ir Stella Petermant ir Onos Krasauckas iš Cicero, Ill.

Kaip matoma, piknikas labai gražaus pelno atnešė.

Nuoširdžiai dėkojame visiems TT. Marijonų Rėmėjams, kurie šiuo pikniku rūpinosi ir ruošė, taip gražiai vedė, sutvarkė; tiek raug pelno padaryta. Tariame ačiū visiems į pikniką atsilankusiems.

Te Dievas laimina visų jūsų darbuotę ir te pasilieka su jumis visomis dienomis.

TT. Marijonai.

KAS GIRDĖTI MARIANAPOLYJ

Gamta pradėjo kloti žmogaus padirbtus kelius geltonais ir raudonais lapais. Vasaros karščiai praėjo. Vėjai iš šiaurių jau lenkia medžius. Mūsų vingiuoti takai, papuošti paskutiniomis vasaros grožybėmis jau primena mums rudenį. Pilkos voverės visu greitumu šokinėja nuo medžio į medį tartum bijodamos prieš žiemą užtektinai riešutukų nesurinkiančios. Dauguma paukštelių jau į šiltesnius kraštus išlėkė.

Studentai irgi, jausdami gamtos perversmą, vaikštinėja po koridorius, nešdami glėbį knygų ir užrašų, surimtėje — užsimastę. Mokyklos kambariuose tik girdėt plunksnų braižymas. Skambutis, pamokos, pamokos, pertrauka — skambutis, pamokos, pertrauka ir taip iki piet kasdien.

Mokslo metas jau prasidėjo. Pro adarus langus girdėti profesorių tyrinėjanti klausymai ir studentų neaiškūs atsakymai. Pamokos baigiasi su emfatišku knygų uždarymu ir daugybės stundomų kėdžių triukšmu. Koridoriai vėl pilni besišypsančių ir bejuokaujančių jaunuolių.

* * *

Pereitą savaitę atvyko pas mus p. Leonardas Šimutis, dienraščio "Draugo" redaktorius, tik ką grįžęs iš Lietuvos. Didžioje auditorijoje jis papasakojo mums apie savo kelionės išpūdžius ir įvykius. Turinį kalboj pabrėžė lietuvių aukštesnės mo-

kyklos reikšmę. Plačiai išdėstė lietuvių klausimą, lietuvių Amerikoje nuveiktus darbus, ir reiškė vilties, kad jaunimas, einęs mokslus Marianapolyje, stos į darbą, kad išlaikius lietuviybę, kad paėmus ant savęs tą didžią atsakomybę ir neapvylus tų, kurie per visą savo gyvenimą dėjo visas pastangas į tą milžinišką lietuviybės išlaikymo darbą. Dėkingi esam p. Šimučiuviui už jojo atsilankymą ir už jo nuoširdžią kalbą.

* * *

Mūsų atletai stropiai rengiasi prie rungtynių su kitomis kolegijomis ateinančiame futbolo sezone. Plačiau apie jų veikimą ir pasisekimą parašysime prasidėjus rungtynėms.

* * *

Muzikos mėgėjai savo iniciatyvu sudarė orkestrą ir teks mums metų bėgyje gėrėtis jų talentais.

DIENYNAS:

— Rugsėjo 15 dieną Pan. Švenč. Sepdynių Sopulių šventėje — buvo atlaikytos giedotos Mišios. Šv. Mišias laikė kun. J. Vaškevičius. Giedojo kolegijos choras. Vakare buvo palaiminimas su Švenč. Sakramentu.

— Rugsėjo 19 dieną susirinkusiems studentams didžioje auditorijoje p. L. Šimutis, Amerikos lietuvių pasižymėjęs darbuotojas ir visuomenės veikėjas, atpasakojo kelionės išpūdžius ir Lietuvių Pasaulinio Kongreso įvykius.

Pereitą savaitę kolegijoje lankėsi šie svečiai: kun. Degutis, Shenandoah, Pa., Sesselės Kazimierietės, Worcester, Mass., kun. La Valle, Grosvenordale, Conn., kun. Laurion, Hartford, Conn., ir dienraščio "Draugo" redaktorius p. Leonardas Šimutis.

Jo Eksc. vyskupas Petras Bučys, M.I.-C., pakviestas Telšių dvasinės seminarijos dvasios vadu. Iš Šiluvos atlaidų ganytojas vyks į Telšius.

Lietuvoje

Soldino girioje rugsėjo mėn. buvo pastatytas paminklas Dariui ir Girėnui. Iš Lietuvos atgabentas lietuviško medžio kryžius. Pats paminklas sudėtas iš didelių dviejų granito akmenų, mozaikinės plokštumos ir supančios paminklą grandinės, kuri prikalta prie marmuro stulpų.

Mokslininkų sluoksniuose svarstomas klausimas perkelti į kitą vietą Grinaičio Observatoriją. Motyvuojama tuo, kad miesto dūmai trukdą astrominius stebėjimus. Observatorijos perkėlimas kiton vieton susiduria ne tik su medžiaginėmis, bet ir su grynai mokslinio pobūdžio kliūtimis. Mat, perkėlus į kitą vietą Grinvičo observatoriją, tektų perkelti ir tą liniją, kuria prasideda meridianų skaičiavimas. Meridianus skaičiuoti nuo Grinvičo pradėta prieš 50 metų, ir Grinvičo meridianas buvo priimtas pagrindiniu tiek astronomijoje tiek geografijoje. Ši meridiano vietą pakeitus, tektų pakeisti ir visus geografinius žemėlapius.

Žemės ūkio produktų kainoms palaikyti, vyriausybė per paskutiniuosius kelerius metus iš valstybės išdė pridėjo 80 milijonų litų. Vien tik už javus pernai ūkininkams vyriausybė primokėjo 8,673,000 litų.

Alytųj prie miškų mokyklos, steigiamą sąkų distiliavimo dirbtuvė, kuri perdirbs sakus į terpentinę ir kalifoniją. Ligi šiol tie produktai buvo įvežami iš užsienio, iš viso vidutiniškai už 130,000 litų. Dabar terpentinę su kalifonijos bus galima net eksportuoti. Dirbtuvės pastatymas atsieis apie 110,000 litų. Dirbs apie 150 žmonių.

Rugsėjo 1 d. Lietuvoje bedarbių įregistruota 869 žmonės, iš jų 335 juodadarbiai, 116 tarnaičių etc. Inteligentinių profesijų žmonių be darbo buvo 87. Inteligentiems bedarbiais rūpintis norima sudaryti tam tikrą organizaciją, kurios įstatai įduoti tvirtinti Kauno Apskr. Viršininkui.

Per liepos ir rugpiučio mėn. bedarbių buvo įregistruota 2,875, pernai 1,583. Šiemet iš jų gavo darbo 2,006 žmonės.

IDOMIOS ŽINELĖS

Kuris esąs pamaldus, teisingas, duosnus, teisingas, doras ir drąsus, nors ir daug mokslo neturįs, visados bus gerbtinas asmuo.

Sterling mieste, Illinois, vienas 32-0 laipsnio masonas paaukojo \$1,000. savo senajam draugui, kun. M. B. Krug, Švč. Širdies bažnyčios klebonui.

Šv. Teresė Užsienių Misijų Globėja

Šv. Teresė turėjo karščiausi pamaldumą dėl užsienių misijų pasisekimo. Ji siūlėsi važiuoti į Indo-Kiniją, kur Karmelitų vienuolynui buvo reikalinga misijonieriai. Negavus nuo vyresniųjų leidimo, ji pasiryžo gelbėti misijoms malda ir pasiaukojimu.

Jos gyvenimo istorija ir laišakai rodo jos neapsakomą troškimą misijonieriauti; juo škaistesnis buvo jos troškimas, nes jame galima laivintis užslėptuose keliuose. Kas gali suprasti tų maldų vaisių, kurie kilo iš tos jaunos Karmelitės kambarėlio.

Nuo savo mirties, Šv. Teresė, Jėzaus Mažoji Gėlelė neužmiršo misijų. Josios užtarymas misijų reikalams yra taip didis, kad Tikėjimo Platinimo Draugija išleido knygą užvardytą "Rožų Lietus Ant Misijų", kurioj paduota yra visos per jos užtarymą suteiktos misijoms malonės.

Nuo to laiko jos užtarymas yra buvęs taip veiklus, kad užtikrinta yra, jog galima kitą dar didesnę knygą parašyti tuo pačiu vardu.

Tai yra nuostabus dalykas, kad po visų tų apaštališkų vyrų ir moterų, kurie po Šv. Pranciškaus Ksavero laikų dirbo misijose, Karmelitė vienuolė, kuri niekuomet neapleido savo gimtosios šalies — Europos ir, kuri mirė jaunutė vos sulaukus 24 metų amžiaus, būtų paskirta dalintis garbe su Šv. Pranciškum Ksaveru kaipo misijų ir misijonierių patronė. Ištikro, tai yra nepaprasta maldos ir pasiaukojimo galybė, kurią Šv. Teresė visuomet vartojo ir kurią mes privalom dažnai vartoti, kad pagelbėjus misijonieriams sielas išganyti Dievui.

Kunigas – Dievo Numylėtasis

KUNIGAS savyje turi galią, kurią patsai Aukštasis Kunigas — Jėzus Kristus turi: visus turtus, malones, kurias Dievas trokšta žmonėms išdalinti, paveda tai kunigui, kaip visų savo turty užveidėtojai. Kunigas yra taburnakulo saugotojas. Kokia tai didybė! Kunigo garbė ir didingumas perviršija net angelų garbę, nors šios dangiškos dvasios yra Dievo pasiuntiniai.

Kunigas yra Alter Christus

Kunigo svarbiausios pareigos yra aukoti ir melstis. Taip kaip mūsų Išganytojas, taip dabar kunigas, skelbia vargšams Gyvenimo Žodį — Šv. Evangeliją, paguodžia ligonius, gelbsti nusidėjėlius. Toliaus, seka Gerojo Ganytojo pavyzdį, gano savo aveles, atveda jas ant išganyimo kelio.

Mes turime daug melstis už kunigus. Tikintieji tuo žvilgsniu labai apsileidę. Net šv. Motina Bažnyčia nuskiria tam tikrą meto laikotarpį — Meto Čvertį, kuriame prašo tikinčiųjų melstis, kad daugiau būtų gerų, pasišventusių kunigų. Dažnai tikintieji užmiršta, kad jų yra pareiga melstis už kunigus, kurie yra jų dvasiški tėvai, teikia jiems dvasišką gyvenimą šv. Krikšte, atgavina mirusias sielas šv. Išpažinties Sakramente, maitina ir užlaiko jų sielas teikdami jiems Gyvenimo Duoną — šv. Komuniją.

Iš tikrųjų, kaip matome, žmonės per mažai meldžiasi už kunigus, kurių rankos pilnos palaiminimų, kurios teikia tikintiesiems nuo pat šv. Krikšto iki mirties slenkščio.

Neatsižvelgia tikintieji pakankamai į tai, kad kunigai juos paguodžia, sustiprina jų silpną dvasią, paskatina juos gerame. Kiekvienoje dienoje ir sekundoje kunigas pašvenčia savo jėgas žmonių sielų išganymui ir trokšta jų sielų pašventimo.

Kunigas, kuriam buvo pavestas žmonių sielų išganymas, iš tikrųjų, yra ištikimas prietelis. Mūsų Išganytojas kartą apreiškė vienam iš savo numylėtinių sakydamas: "Neužmiršk, tas kuris ižeidžia ir nepakenčia kunigo, papildo nuodėmę. Gi, ku-

ris jį pagerbia, mano dangiškasis Tėvas jį palaimins."

Štai, kaip dangaus Tėvas laimina ir saugo tuos, kurie mato kuniguose antrąjį Kristų. Kaip tai palaimins dangiškasis Tėvas tuos, kurie per savo maldas, aukas, padės pamaldžiam, doram, jaunam, bet vargšui jaunuoliui pasiekti kunigystės slenkstį!

Daug, labai daug, dorų, pamaldžių ir gabių jaunuolių, nors ir jaučiasi norį tapti kunigais, bet negali, nes neturi lėšų tai atsiekti.

Neseniai išikūrė Tėvų Marijonų Seminarija Hinsdale, Ill. Joje dabar yra 25 studentai klierikai. Kaip dėkingi esą tie studentai lietuvių visuomenei, ypač Tėvų Marijonų rėmėjams, kurie nuolatos savo aukomis gelbsti juos. Dievas iš tikrųjų neužmirš šiuos geradarius, kurie visokiais būdais, savo maldomis, aukomis, remdami Tėvų Marijonų leidžiamąjį žurnalą "Kristaus Karaliaus Laivelį," kuris syki savaitėje išleidžiamas ir kainuoja tik \$2.00 metams, padeda šiems jaunuoliams siekti savo tikslo — Kunigystės Sakramento. Be geraširdies lietuvių visuomenės, šie jaunuoliai jokiais būdais negalėtų tęsti savo aukštuosius mokslus. Tapę kunigais, jie pašvęs visą savo gyvenimą lietuvių visuomenei, dirbs, vės ją prie išganyimo kelio.

Melskimės Viešpaties pjūčiai darbuotojų, nes tiesa, pjūtis didelė, bet maža darbininkų.

A. P. S.

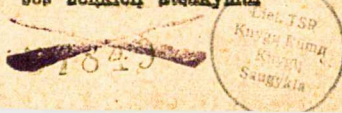
"Greitai susitaikink su savo priešininku, kol dar tebesi draug su juo kelyje, kad kartais tavo priešininkas nepaduotų tavęs teisėjui, teisėjas nepaduotų tavęs budeliui, ir kad nebūtumei įmestas į kalėjimą. Ištiesų, aš (Jėzus) sakau tau, tu neišeisi iš ten, kolei neatiduosi paskutinio skatiko." (Mato V, 25, 26).

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia idėti šc kra-
sos ženkleli atsakymui

4085252